

Forsamling ønskede, at Revisionen af dem skulde komme hurtigere. Alle ville erindre, hvorledes dengang var Strid om, hvorvidt Revisionen skulde foregaa inden 5 Aar eller inden 10 Aar, men jeg maa tilstaa, at jeg nu ikke nærer dette Ønske. Jeg tror, at det, at vi opnaaede i Løbet af en længere Aarække, at blive fritagne for disse vanskelige og kjedelige Forhandlinger om Lønningsforholdene, var et af de Maal, man ventede at naae ved at fratage den hele tidligere Beregningsmaade for Lønningsstillæg gennem Sædomskrivning. Naar det derfor nu stilles os i Udsigt, at Lønningslovenes Revision kan fremskyndes, kan dette egentlig ikke vinke dette Thing som noget Tillokkende; jeg vilde tværtimod ikke med nogen Glæde imødesee det Resultat, at Revisionen skulde blive fremskyndet. Efter den Afgjørelse, som Lønningslovene fik, idet Revisionsfristen blev henstillet til 1880, forekommer det mig at være en loyal og klar Stilling, dette Thing indtager, naar det siger, at en egentlig Samarbejdelse af Lønningerne ikke vil finde Sted, før Revisionsfristen er udløben, men at vi, for saa vidt som man imidlertid maatte finde, det rigtigt at tilstaa Lønningsforhøielse til flere eller færre af de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd, give Anvisning paa de aarlige Bevillinger i den Henseende. Derved omstødes ikke nogen af de nu gjældende Lønningslove, og Bevillingerne faae den midlertidige Karakter, som de bør have, derved at de blive givne paa Finantsloven. Jøfsf senere, naar Revisionen foreligger, vil Spørgsmaalet om den egentlige Omdannelse af Lønningslovene komme frem, og jeg kan ikke erkjende, at vi ved at give saadanne midlertidige Lønningsstillæg paa Finantsloven paa nogen Maade omstøde de Forhold, Lønningslovene indeholde som endelige, thi disse Bevillinger ville altid kun have en midlertidig Karakter. Jeg kan nu ikke Andet end tilraade det høie Thing fremdeles at stemme for det Forslag, som her er stillet. Forhaabningerne om at føre dem igjennem ere ganske vist svækkede efter den Udtalelse, der er kommen fra den høitærede Conseilspræsident, men dels turde det vel være muligt, at den Stilling, som fremkommer derved, at det maa blive klart for Alle, at der her er gjort et Tilbud om Lønningsstillæg — et Tilbud, som ikke paa anden Maade vil blive gjort — vilde kunne forandre selv den nuværende Regjeringens Stilling noget, og dels er der jo stillet en Forhandling i Udsigt, som mulig kan virke modificerende paa Betragtningerne saavel paa den ene som paa den anden Side. Overfor de Forhandlinger, som de ville finde Sted, tror jeg, det vil være rigtigt at fastholde det Standpunkt, Flertallet har tilraadet det ærede Thing at indtage.

bedsmandsudvalg. Denne Betragtning kan jeg ikke forstaa; jeg antager, at Regjeringen nærmest maa betragtes som en politisk Faktor og ikke som et Udvalg af Embedsmænd. Spørgsmaalet om Skylden for det politiske Element, der er kommet ind i denne Sag, var til Forhandling heri Thinget ved Finantslovens 2den Behandling. Jeg maa fastholde, hvad jeg dengang udtalte, at Skylden nærmest maa lægges paa dette Thing; thi dette Thing har bortseet Regjeringens Lovforslag isjor ved at negte dets Overgang til 2den Behandling. Dette Thing har dernæst vedtaget at opføre Tillægene paa Finantsloven, og der er, inden Forslaget kom til Landstinget, fremkommet Ytringer her i dette Thing, hvorved det just gjordes gjældende, at det var for at hørde Finantslovens Overherredømme over andre Love, at man vilde sætte Tillægene ind paa Finantsloven. Naar den ærede Ordfører henvendte sig til mig og spurgte, om jeg kunde finde det passende og rigtigt, at dette Thing atter fremkom med et særligt Lovforslag om Forhøielse af Invalidforsørgelsen, efterat et tidligere Lovforslag i saa Henseende var blevet afvist af Landstinget, saa vil jeg sige: nei, jeg forstaa meget vel, at det vil man ikke. Jeg har her ikke tænkt, at man skulde gaa den Vej; men jeg har tænkt paa noget Lignende, som den høitærede Konseilspræsident har antydet, og som nu nærmere blev udviklet af den ærede Ordfører, nemlig at forbinde disse forskellige Tillæg sammen i en Lov: Tillæg til Embedsmænd, Tillæg til Invalider og Tillæg til Soldater. Der ligger en meget fornuftig Tanke i en saadan Forbindelse; det er jo muligt, at nogle Enkelte kunne have mere Interesse for den første af disse tre Klasser, Andre for den anden, Andre igjen for den tredje; derfor kunde det jo være ialtsaad en ret fornuftig Plan at forbinde dem allesammen og derved faae det Hele til at gaa bedre. Det er meget muligt, at det ikke lykkes, nu vel, saa lykkes det ikke, saa faae de Vedkommende virkelig at finde sig i deres Skjæbne. Saa kommer jeg endelig til den sidste Bemærkning, jeg vil gjøre. Den ærede Ordfører udtalte, at nu var der blevet gjort et Tilbud, et godt Tilbud fra dette Things Side, og nu maatte det være den andet Sides, det andet Things og Regjeringens Sag, om det vilde modtage dette Tilbud eller ikke; thi andet Tilbud blev der ikke gjort. Det bliver maasse ikke gjort iaar, men hvorvidt det er aldeles sikkert og afgjort, at det ikke bliver gjort næste Aar, herom veed den ærede Ordfører ligesaa lidt som jeg Noget. Jeg vil for mit personlige Vedkommende sige, at efter den Opfattelse, jeg har af disse Ting, vil jeg anse det for meget heldigere, at hverken den ene eller den anden af disse tre nævnte Klasser fik en eneste Skilling Tillæg, fremfor at Regjeringen og Landstinget skulde give efter paa dette Punkt.

Seavenius: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører vil gjøre Ministeriet til et Em-